

[Christmas Møller.]

mit Parti med mig har altid vedstaaet det Ansvar, vi har for Arbejdsløshedsloven, for denne sociale Udgift. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen skulde virkelig holde sig for god til at fremsætte en Beskyldning som den, det ærede Medlem har gjort her, og hvoraf det ærede Medlem vil kunne lære, at den Slags Ting gør Venstres Presse meget, meget bedre — det har den 10, 20, 30 Aars Erfaring i, og det har det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen dog ikke endnu —, og hvoraf det ærede Medlem vil se, at naar man misbruger Ord, som det sker her, gaar det altid galt for en.

Rager: Med Formandens Tilladelse vil jeg atter tillade mig at vende tilbage til Sagen og til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der har gjort nogle Bemærkninger til mig. Jeg sagde til det ærede Medlem, at de fremsatte Lovforslag var Agitationsforslag, og jeg sagde, dette er de bl. a. af den Grund, at der ikke er forelagt Dækningsforslag ogsaa. Saa svarede det ærede Medlem ud fra sit Hjertes Naivitet: Ja, men et Dækningsforslag er meget nemt at lave, det kan vi sagtens skrive! Men, kære ærede Medlem, der er ikke Spørgsmaal om, hvad man kan gøre; jeg tiltror det ærede Medlem umaadelig meget i den Retning, og jeg havde slet ikke ventet noget epokegørende Dækningsforslag. Nej, Spørgsmaalet er: Var der udarbejdet Dækningsforslag samtidig med Forslagene? Saa havde der været Alvor bagved. Ved Tilbud om Dækningsforslag nu siger man i Virkeligheden saa meget som: Ja, det er egentlig ogsaa rigtigt, men naar der ikke er Dækning, er det, fordi vi, dengang vi skrev Forslagene, ikke et Øjeblik havde tænkt os at bruge dem til andet end at agitere med; hvis man havde tænkt sig andet, havde Dækningsforslaget været med. Men gjort Gerning staar ikke til at ændre. Det kan ikke nytte, man kommer bagefter, saa er det kun en Formalitet. Nej, den dybe Tanke bagved ser man af det Arbejde, der er præsteret, for jeg gaar ud fra da, at de ærede Medlemmer vil hævde, at det er i hvert Fald efter deres Evner gennemtænkt Arbejde, der lægges paa Tingets Bord, naar de ulejliger Tinget med det.

Altsaa, jeg afviser det ærede Medlems Løfte om at komme bagefter med noget. Dernæst var der Spørgsmaal om det Pres, der kunde lægges, og dér maa jeg sige til det ærede Medlem, at medens han vil ikke kunne reparere den Fejl, som han har begaaet, og som giver mig fuld Ret til at stemple hans Forslag som Agitationsforslag — jeg indrøm-

mede ham jo i øvrigt Ret til at fremsætte saadanne —, staar det ærede Medlems anden Bemærkning, naar han sagde: „Vi skal have rejst Fagforeningerne til Kamp“, desuden fast, den vil det ærede Medlem ikke tilbagekalde. Det maa det ærede Medlem imidlertid gøre, hvis der skal komme en Forhandling i Stand mellem os, og det kunde det ærede Medlem saamænd ogsaa roligt gøre, for der er jo ikke en eneste Fagforening, der rejser sig en Tomme, fordi det ærede Medlem fløjter — ja, der er maaske en enkelt, som kan bekræfte, at jeg har Ret i min Hovedpaastand, at der ikke er nogen, der gør det, der skal jo altid en Undtagelse til at bekræfte en Regel. Det ærede Medlem kan saamænd godt tilbagekalde dette, for der er ingen Fagforeninger, der retter sig efter det ærede Medlem, de er gennemgaaende *meget* klogere og *alle* klogere.

Til sidst fremsatte det ærede Medlem nogle Bemærkninger om, at vi — jeg ved ikke, om det var mig personlig, eller det skulde gælde mere i Almindelighed — var undergivet Pres udefra og var bundet —, det ærede Medlem nævnte forskellige Institutioner, det var vist Industriraadet, Banker o. s. v. Jeg ved ikke, om den højtærede Formand tillader, at jeg over for en saadan Udtalelse siger „Vrøvl“.

Anden Næstformand (Ulrich): Nej, det gør jeg ikke.

Rager: Formanden siger, jeg maa ikke sige „Vrøvl“ til det ærede Medlem; men jeg tror ikke, den højtærede Formand har noget som helst imod, at jeg tænker det . . .

Anden Næstformand (Ulrich): Tanker er todfri.

Rager: Tanker er todfri, og nu staar der altsaa i Rigsdagstidende, at jeg tænker det.

Socialministeren (Steincke): Jeg har kun bedt om Ordet for at rette tre Fejl, som det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen begik, da han sidst havde Ordet. Man kan maaske diskutere, om det er Umagen værd, men jeg gør det nu, fordi det drejer sig om Krigsinvaliderne, og for deres Skæbne interesserer jo saa mange sig.

For det første vil jeg rette den Paastand, at Socialreformen ikke skulde have medført en bedre Stilling for mange, ja oven i Købet skulde have medført Nedgang i Understøttelserne for de arbejdsløse. Det er en fuldkommen urigtig Paastand. 80